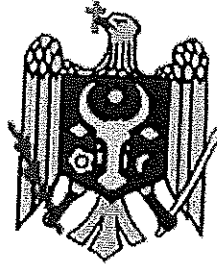

Republica Moldova
Judecătoria Bălți
sediul central

or. Bălți, str. Hotinului, 43
tel.: 0231-2-22-12, fax 2-22-12

E-mail: jba@justice.md

Республика Молдова
Суд Бэлць
центральное местонахождение

г. Бэлць, ул. Хотинская, 43
тел.: 0231-2-22-12, fax 2-22-12

E-mail: jba@justice.md

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
JUDECĂTORIA BĂLȚI - SEDIUL CENTRAL

14. DEC. 2021

50391

IEȘIRE Nr. _____

Prin prezenta Judecătoria Bălți (sediul Central) vă expediază în adresa dvs. sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a dispoziției prevederilor art.264/1 al.1 din Cod penal pe cauza penală de învinuirea lui Andrianov Leronid în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 al.1 Cod penal.

Anexă: închierea de ridicare a excepției de neconstituționalitate din 13.12.2021, cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.264/1 al.1 alin.(1) din Cod penal.

Judecător

Eremciuc Ghenaida 11:20

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
Intrare Nr. 2789
"17" "12" 2021

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,

Chișinău MD 2004,

Republica Moldova

SESIZARE

prezentată în conformitate cu articolul 25 lit. c) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin.(1) lit. c) și 39 din Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16 iunie 1995

Prezenta sesizare este un document juridic și poate afecta drepturile și obligațiile dumneavoastră.

I – AUTORUL SESIZĂRII

1. Eremciuc Ghenadie
2. Judecător, Judecătoria Bălți, Sediul central

II – OBIECTUL SESIZĂRII

2.1. Obiectul prezentei sesizări constituie solicitarea exercitării controlului constituțional al sancțiunii dispozițiilor art.264/1 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova “**se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore**”.

2.2. Consider că sancțiunea art.264/1 alin.(1) CP, contravine următoarelor prevederi ale Constituției Republicii Moldova:

Articolul 7 Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 8 Respectarea dreptului internațional și a tratatelor internaționale

(1) Republica Moldova se obligă să respecte Carta Organizației Națiunilor Unite și tratatele la care este parte, să-și bazeze relațiile cu alte state pe principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional.

Articolul 16 Egalitatea

(1) Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

(2) Toți cetățenii Republicii Moldova sînt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială.

Articolul 21 Prezumția nevinovăției

Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Articolul 26 Dreptul la apărare

(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 54 Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

Articolul 114 Înfăptuirea justiției

Justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești.

Articolul 115 Instanțele judecătorești

(1) Justiția se înfăptuiește prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.

(2) Pentru anumite categorii de cauze pot funcționa, potrivit legii, judecătorii specializate.

(3) Înființarea de instanțe extraordinare este interzisă.

(4) Organizarea instanțelor judecătorești, competența acestora și procedura de judecată sînt stabilite prin lege organică.

III – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

3.1. La 28.05.2020 cauza penală de învinuire a lui Andrianov Leonid Vasili în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(1) Cod penal, a fost expediată în judecată pentru examinare în fond.

3.2. Andrianov Leonid Vasili se învinuiește în aceea că el, la 22.02.2020, aproximativ la ora 22:20, fiind documentat cu permisul de conducere nr. 185603350 din 16.11.2018, care îi acordă dreptul de a conduce mijloacele de transport cu categoria „A, B”, aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și fiind conștient de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și urmările lor, a condus automobilul de model „Toyota Avensis” cu numărul de înregistrare BL LL 070 și deplasându-se pe str.Decebal mun.Bălți, a fost stopat de către angajații de poliție din cadrul Companiei de Patrulare nr.1 Bălți a RP Nord al INP, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate. În legătură cu faptul, că în cadrul discuției cu subofițerul de patrulare cet.Andrianov Leonid avea semne vizibile de ebrietate alcoolică, dintre care miros specific de alcool din cavitatea bucală, el a fost supus testării alcoolscopice cu ajutorul alcotestului „Drager”, în rezultatul căruia a fost stabilit că, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de către el a constituit 1,00 mg/l. După ce, cet.Andrianov Leonid a fost condus de către subofițerul de patrulare al CP nr.1 Bălți a RP Nord al INP la Serviciul Narcologic al Spitalului Municipal Bălți, unde, conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr.463 din 22.02.2020 a fost stabilit, că cet.Andrianov L. se afla în stare de ebrietate alcoolică. Totodată, în cadrul examenului medical de la el au fost recoltate probe biologice de sânge pentru examinare toxicologică. Conform Raportului de expertiză judiciară nr.202006P0102 /202002D0514 din 02.03.2020, în sângele cet.Andrianov Leonid s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,41 ‰, echivalent a 2,41 g/l, cantitatea, care conform art.134/12 alin.(3) CP RM, se atribuie la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3.3.1. Procurorul în procuratura mun.Bălți A.Modelina la data de 24.05.2021, s-a adresat către judecătorul în Judecătoria Bălți, cu demers privind aplicarea măsurii preventive obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 30 de zile în privința inculpatului Andrianov Leonid Vasili.

3.3.2. Prin încheierea din 01.10.2021 a fost admis demersul procurorului, cu aplicarea în privința inculpatului Andrianov Leonid a măsurii preventive obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 30 de zile, cu anunțarea în căutare a acestuia.

3.3.3. La 07.10.2021 Conducerea IP Bălți a înștiințat instanța de judecată că, de către IP Bălți la 05.10.2021 a fost deschis dosarul de căutare nr.2021040458, cu măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara.

În cazul constatării vinovăției inculpatului Andrianov Leonid, instanța de judecată, este în drept să stabilească NUMAI pedeapsa de muncă neremunerată în folosul comunității.

4.1. Sancțiunea dispoziției art.264/1 alin.(1) CP, vin în contradicție cu dispozițiile Constituției Republicii Moldova, Convenției Europene a Drepturilor Omului, precum și ale jurisprudenței CEDO în materia garantării principiilor preeminenței dreptului, dreptului la apărare și nediscriminării.

Curtea Constituțională, în hotărârile adoptate, a menționat că unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului și ale statului de drept îl constituie principiul legalității, care derivă din articolul 1 alin.(3) din Constituție și anume din principiul constituțional al statului de drept. Potrivit statuării Curții ‘preeminența dreptului se asigură prin întreg sistemul de drept, inclusiv prin normele penale, aceste caracterizându-se prin anumite trăsături proprii, distinctive în raport, prin sfera de incidență’.

Curtea Constituțională, la fel, a menționat că *„preeminența dreptului în materie penală exprim printre altele asigurarea legalității infracțiunilor și pedepselor; inadmisibilitatea aplicării extensive legii penale, în detrimentul persoanei, în special, prin analogie”*. Curtea a menționat constant că «incriminarea faptelor în legile penale, stabilirea pedepsei pentru ele, precum și alte reglementări, s întemeiază pe rațiuni de politică penală. Astfel, legea penală constituie un ansamblu de reguli juridice, formulate într-o manieră clară, concisă și precisă. Or, calitatea legii penale constituie condiție vitală pentru menținerea securității raporturilor juridice și ordonarea eficientă a relațiilor sociale.»

Principiile citate în materie penală sunt aplicabile și legii contravenționale, în acest sens Curtea Constituțională a menționat că «prin reglementarea infracțiunilor și a pedepselor în materie penală urmează a se înțelege și competența reglementării contravențiilor și sancțiunile contravenționale. Or,

legea contravențională conține prevederi care indică de fapt natura penală contravențiilor administrative». Competența exclusivă a legislatorului de a reglementa care fapt constituie infracțiuni sau contravenții și care pedepse urmează a fi aplicate nu exclud obligativitatea respectării principiului legalității.

4.2. Articolul 264/1. Conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe

(1) Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare

se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

4.3. Dispoziția contestată, și anume sintagma „muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, este contrară principiului individualizării sancțiunii contravenționale. Or, principiul constituțional al legalității impun diferențierea pedepselor stabilite pentru încălcarea legii, fapt care nu poate fi efectuat în speță.

În formularea actuală a sancțiunii norme, prevede că persoana ce urmează a fi recunoscute vinovate de comiterea faptei social periculoase i se poate aplicată doar pedeapsa de munca neremunerată în folosul comunității, ne existând și o alternativă.

În continuarea remarcăm că legislația penală stabilește anumite restricții la aplicarea pedepsei de muncă neremunerată în folosul comunității : în temeiul art.67 cod penal, de neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor **care acceptă** să execute asemenea sancțiuni.

În plus, aceleași restricții le găsim și în Regulile 31 și 35 din Recomandarea nr.R 16(92) Comitetului de Miniștri al CoE, adoptată la 19 octombrie 1992 de către statele membre, referitoare la Regulile Europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, care indică că, spre deosebire de pedepsele cu închisoare sau amendă, care pot fi aplicare coercitiv indiferent de voința infractorului sancțiunile și măsurile comunitare necesită cooperarea acestuia pentru a-și atinge scopurile, de aceea munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată doar persoanelor **care acceptă** să execute o asemenea pedeapsă.

Prin urmare, în condițiile în care în privința persoanei recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute la art.264/1 alin.(1) Cod penal, este aplicabilă doar sancțiunea de muncă neremunerată în folosul comunității, și dacă făptuitorul nu-și exprimă opțiunea pentru aplicarea sancțiunii sub formă de muncă neremunerată (nefiind prezent, fiind anunțat în căutare), iar în privința sa există una dintre condițiile care fac imposibilă aplicarea pedepsei, instanța de judecată este pusă în situația că nu poate aplica pedeapsa, persoanei vinovate.

Anterior, Curtea Constituțională în hotărârea nr. 10 din 10.05.2016 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale articolului 345 alin. (2) din Codul contravențional a reținut că sancțiunea de drept contravențional, fiind o consecință a răspunderii contravenționale, trebuie să fie strict individualizată, adaptată cantitativ și calitativ la gravitatea faptei și persoana făptuitorului.

Articolul 7. Principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, prevede că:

(1) La aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

(2) Nimeni nu poate fi supus de două ori urmării penale și pedepsei penale pentru una și aceeași faptă. Totodată, urmează a fi remarcat că lipsa posibilității instanței de judecată de a aplica o sancțiune în cauza concretă este contrar principiului legalității și dreptului la un proces echitabil.

Or, potrivit principiului constituțional al legalității, legiuitorul nu poate reglementa o sancțiune în așa fel, încât să lipsească instanța de judecată de posibilitatea de a aplica și individualiza sancțiunea, ținând cont de circumstanțele cazului.

Mai mult decât atât, în condițiile formulării actuale a sancțiunii art. 264/1 alin.(1) Cod penal, acesta poartă un caracter discriminatoriu.

În acest context, notăm că în situația în care făptuitorul nu este prezent, instanța va fi în imposibilitate de a stabili ACORDUL sau ACCEPTUL persoanei vinovate la aplicarea pedepsei penale, cea de muncă neremunerată în folosul comunității, pentru fapta penală, pe când în cazul când persoana este prezentă este altă situație.

Iar ca finalitate nu se va asigura realizarea scopului pedepsei de corectare și reeducare a infractorului.

Articolul 321. Participarea inculpatului la judecarea cauzei și efectele neprezentării lui

(1) Judecarea cauzei în primă instanță și în instanța de apel are loc cu participarea inculpatului, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul articol.

(2) Judecarea cauzei în lipsa inculpatului poate avea loc în cazul:

1) când inculpatul se ascunde de la prezentarea în instanță;

2) când inculpatul, fiind în stare de arest, refuză să fie adus în instanță pentru judecarea cauzei și refuzul lui este confirmat și de apărătorul lui sau de administrația locului de detenție a acestuia;

3) examinării unor cauze privitor la săvârșirea unor infracțiuni ușoare când inculpatul solicită judecarea cauzei în lipsa sa.

(2/1) În cazul prevăzut la alin.(2) pct.2), inculpatul poate fi supus aducerii silite în instanța de judecată pentru a-și confirma refuzul de a participa la judecarea cauzei.

(3) În cazul judecării cauzei în lipsa inculpatului, participarea apărătorului și, după caz, a reprezentantului lui legal este obligatorie.

(4) În caz de neprezentare a inculpatului în instanță, judecarea cauzei se amână, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(2) și alin.(2/1).

(5) Instanța, în cazul neprezentării nemotivate a inculpatului la judecarea cauzei, este în drept să dispună aducerea silită a inculpatului și să-i aplice o măsură preventivă sau să o înlocuiască cu o altă măsură care va asigura prezentarea lui în instanță, iar la demersul procurorului, să dispună anunțarea inculpatului în căutare. Încheierea privind anunțarea inculpatului în căutare se execută de către organele afacerilor interne.

(6) Instanța decide judecarea cauzei în lipsa inculpatului din motivele prevăzute în alin.(2) pct.1) numai în cazul în care procurorul a prezentat probe verosimile că persoana pusă sub învinuire și în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, precum și se sustrage de la urmărirea penală și de la judecată.

Articolul 67. Munca neremunerată în folosul comunității

(1) Munca neremunerată în folosul comunității constă în antrenarea condamnatului, în afara timpului serviciului de bază sau de studii, la muncă, determinată de autoritățile administrației publice locale.

(1/1) În cazul militarilor în termen și militarilor cu termen redus, munca neremunerată în folosul comunității constă în antrenarea condamnaților în timpul liber de ședințe, stabilite în conformitate cu cerințele regulamentelor militare, la muncă, determinată de comandantul unității militare.

(2) Munca neremunerată în folosul comunității se stabilește pe un termen de la 60 la 240 de ore și este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activități de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – pînă la 8 ore pe zi.

(2/1) După pronunțarea hotărîrii judecătorești, președintele ședinței de judecată explică esența pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, fapt care se consemnează în procesul-verbal al ședinței de judecată.

(2/2) Persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunității semnează în instanța de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămînerii definitive a hotărîrii judecătorești, la organul de probațiune în a cărui rază teritorială își are domiciliul sau, după caz, la comandantul unității militare.

(3) În caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

(4) Munca neremunerată în folosul comunității nu poate fi aplicată militarilor prin contract și persoanelor care nu au atins vîrsta de 16 ani.

(5) Munca neremunerată în folosul comunității va fi prestată timp de cel mult 18 luni, timp care se calculează de la data rămînerii definitive a hotărîrii judecătorești.

(6) Militarii în termen și militarii cu termen redus condamnați la muncă neremunerată în folosul comunității execută această pedeapsă în unitatea militară.

Pct.5, 6 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației naționale și internaționale privind aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și executarea pedepsei nr.8 din 04.07.2005 stipulează: spre deosebire de pedepsele cu închisoare sau amendă, care pot fi aplicare coercitiv indiferent de voința infractorului, sancțiunile și măsurile comunitare necesită cooperarea acestuia

pentru a-și atinge scopurile, de aceea **munca neremunerată în folosul comunității poate fi aplicată** doar persoanelor **care acceptă să execute o asemenea pedeapsă. Neconstatarea acceptului inculpatului** la executarea unei asemenea pedepse a priori poate duce la stabilirea unei pedepse **care nu va fi executată**, deci va fi aplicată o pedeapsă care nu va influența asupra corectării și reeducării inculpatului, criteriu obligatoriu prevăzut de art.75 Cod penal pentru individualizarea pedepsei și o atare pedeapsă ulterior va fi înlocuită cu o altă pedeapsă mai gravă. La stabilirea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității instanța de judecată urmează să constate de la inculpat dacă nu persistă interdicțiile prevăzute de alin.(4) art.67 Cod penal pentru aplicarea acestei categorii de pedeapsă.

Pct.8 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației naționale și internaționale privind aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și executarea pedepsei nr.8 din 04.07.2005 stipulează: La adoptarea hotărârii judecătorești prin care instanța aplică pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, președintele ședinței de judecată după pronunțarea hotărârii judecătorești **explicită esența acestei pedepse și consecințele încălcării prevederilor legale** în cadrul executării acestei pedepse, despre ce se face mențiune în procesul verbal al ședinței de judecată.

De la condamnat se ia în scris un angajament prin care acesta se obligă să se prezinte la serviciul de executare de la locul de trai în termenul prevăzut de lege.

Pct.12 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție despre aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale legislației naționale și internaționale privind aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și executarea pedepsei nr.8 din 04.07.2005 stipulează: - la înlocuirea sumei neachitate a amenzii cu muncă neremunerată persoanelor condamnate la amendă care nu sunt în stare să plătească amenda stabilită ca pedeapsă principală sau complementară în condițiile alin.(7) art.64 Cod penal, munca neremunerată se calculează – 60 ore pentru 50 unități convenționale de amendă. ...

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Admiterea prezentei excepții de neconstituționalitate ridicată în dosarul 1-242/2020.

Exercitarea controlului constituționalității sintagmei **“se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore”**, din art.264/1 alin.(1) Codul penal al Republicii Moldova,” în vederea corespunderii ingerinței art.6, 7, 8, 16, 20, 21, 26, 114, 115, 119, 120 din Constituția Republicii Moldova.

VI – DATE SUPLIMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

VII - LISTA DOCUMENTELOR

a) Încheierea de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

b) Cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.264/1 alin.(1) din Codul penal.

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Locul

Data 13-12-2021

ÎN CHEIERE
În numele Legii

13.12.2021

mun.Bălți

Judecătoria Bălți

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul Ghenadie Eremciuc, grefier - A.Gorea.

Cu participarea: procurorului – M.Galben, apărătorului – M.Ciubara,

examinând în ședință publică cauza penală de învinuire a lui **Andrianov Leonid Vasili** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin.(1) Cod penal,

a c o n s t a t a t:

1. La 28.05.2020 în adresa Judecătoriei Bălți spre examinare a parvenit cauza penală de învinuire a lui **Andrianov Leonid Vasili** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin.(1) Cod penal.

2. În ședința de judecată din 13.12.2021, instanța din oficiu a declarat că ridică excepția de neconstituționalitate a sancțiunii art. 264/1 alin.(1) CP.

3. În conformitate cu art.39 al.(4) CPP RM, dacă în procesul judecării pricinii se constată că norma de drept ce urmează a fi aplicată sau care a fost deja aplicată este în contradicție cu prevederile Constituției Republicii Moldova, iar controlul constituționalității actului normativ este de competența Curții Constituționale, instanța de judecată formulează o sesizare a Curții Constituționale pe care o transmite prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

4. Conform Hotărîrii Curții Constituționale nr.2 din 09.02.2016, pentru interpretarea art.135 al.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova, excepția de neconstituționalitate poate fi ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

5. Înalta Curte a statuat că, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate se prezintă Curții Constituționale de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza, în temeiul aplicării directe a art.135 al.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova.

6. Totodată, judecătorul ordinar nu se pronunță asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitîndu-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la art.135 al.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărîre anterioară a Curții avînd ca obiect prevederile contestate.

7. În conformitate cu art.art.39 alin.(4) CPP, art.135 al.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova RM, art.7 CPP, instanța de judecată

d i s p u n e:

A ridica excepția de neconstituționalitate a sancțiunii art. 264/1 alin.(1) Cod penal.

Se remite conform competenței Curții Constituționale, sesizarea privind excepția de neconstituționalitate a dispoziției prevederilor art. 264/1 alin.(1) Codul penal.

Procesul penal de învinuire a lui **Andrianov Leonid Vasili** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin.(1) Cod penal, se suspendă.

Încheierea este definitivă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ghenadie Eremciuc